

Den forlængede dagpengeret og merledighed blandt 50-59-årige

Sammenfatning

Siden starten af 1980'erne har 55-59-årige haft en markant merledighed i forhold til yngre aldersgrupper. Fra begyndelsen af 2007 er denne merledighed imidlertid reduceret betydeligt. Udviklingen er fortsat efter, at den generelle ledighed begyndte at stige fra det historisk lave niveau i midten af 2008. I dag er 55-59-åriges merledighed næsten væk. Det skyldes i vidt omfang ændringer af dagpenge- og aktiveringsreglerne, herunder afskaffelsen af den særlige lange dagpengeret for 50-59-årige.

Den forlængede dagpengeret blev indført pr. 1. januar 1994 i forbindelse med reduktionen af dagpengeperioden til 7 år. Ordningen indebar, at ældre ledige, der opbrugte den almindelige ret til arbejdsløshedsdagpenge, fik forlænget dagpengeretten frem til det 60. år, hvis de opfyldte betingelserne for efterløn. Ordningen blev gradvist udfaset fra 1999 for de 50-54-årige. Med Velfærdsaftalen i 2006 blev ordningen tillige ophævet for personer, der er fyldt 55 år efter 1. januar 2007. Dermed afvikles ordningen frem mod 2011.

Afviklingen af den forlængede dagpengeret har, sammen med afkortninger af den almindelige dagpengeperiode i 1990'erne, reelt betydet, at den samlede dagpengeperiode for personer over 50 år er blevet afkortet

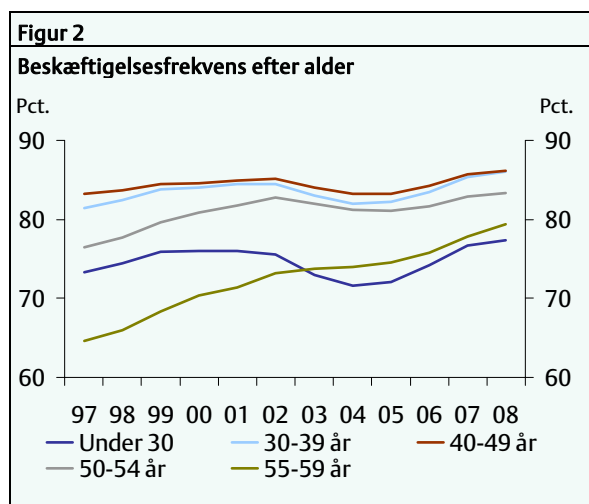
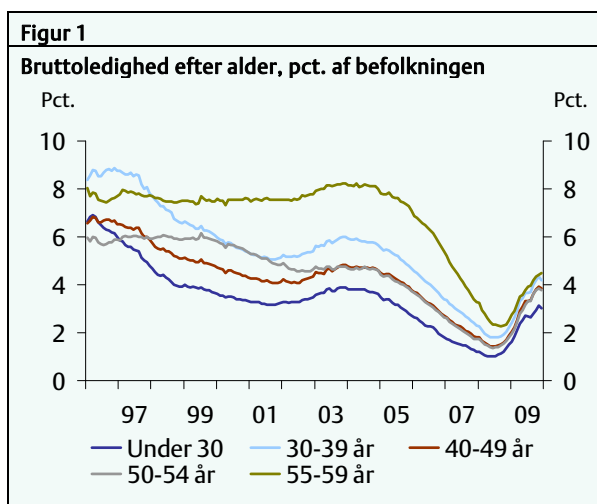
fra 17 år (eksklusiv år med orlov) til 4 år.

Årgange med ret til forlængede dagpenge har haft højere ledighed som 50-59-årige sammenlignet med årgange uden ret til ordningen. I takt med at de årgange, der har haft ret til forlængede dagpenge, har forladt arbejdsstyrken de seneste 10 år, er merledigheden faldet. Først for de 50-54-årige i perioden 2000 til 2004. Senere for de 55-59-årige i perioden 2007 og frem. Beskæftigelsen for aldersgrupperne er steget tilsvarende. Konjunkturopgangen fra 2004 til 2008 har derimod ikke i sig selv haft nogen væsentlig betydning for reduktionen af 55-59-åriges merledighed.

Det peger i retning af, at den tidligere merledighed i vidt omfang har været regelbetiget. Afskaffelsen af den forlængede dagpengeret viser, at det kan lade sig gøre at nedbringe merledighed blandt ældre, og at en afkortning af dagpengeperioden reducerer ledigheden uden, at flere forlader arbejdsstyrken.

Kraftigt fald i 55-59-åriges merledighed siden 2007

Siden starten af 1980'erne har 55-59-årige haft en markant merledighed set i forhold til yngre aldersgrupper. I perioden 1999 til 2007 har bruttoledigheden (ledige og aktiverede personer) i aldersgruppen ligget 50-100

Anm.: Bruttodagpengeledighedsprocenten i figur 1 er opgjort som fuldtidsbestanden af ledige og aktiverede dagpengemodtagere som andel af befolkningen. Bruttoledigheden for 1995 kan ikke opgøres p.g.a. oplysninger om aktivering. Beskæftigelsesfrekvensen i figur 2 er opgjort som antal beskæftigede som andel af befolkningen

Kilde: Danmarks Statistik, CRAM, RAM, Bestandsstatistikken, AMFORA og egne beregninger.

pct. over bruttoledigheden for de 40-49-årige, *jf. figur 1 og 3*. Tilsvarende har aldersgruppen haft en betydelig lavere beskæftigelsesfrekvens end yngre aldersgrupper i samme periode, *jf. figur 2*.

Fra 2004 og frem til medio 2008 stiger efterspørgslen efter arbejdskraft markant. Beskæftigelsen er derfor stigende og ledigheden faldende for alle aldersgrupper i perioden. Fra begyndelsen af 2007 falder bruttoledigheden imidlertid særligt hurtigt blandt 55-59-årige – og faldet ledsages af en tilsvarende større stigning i beskæftigelsesfrekvensen.

Tilsvarende falder langtidsledigheden blandt 55-59-årige markant hurtigere end blandt yngre aldersgrupper efter 2007, *jf. figur 4*.

Den historiske merledighed blandt 55-59-årige aftager dermed væsentligt fra 2007 og frem mod begyndelsen af 2009. Der er fortsat ikke tegn på, at tidligere tiders merledighed vil vende tilbage selv efter ledigheden er begyndt at stige igen fra juli 2008. Hidtil er bruttoledigheden i aldersgruppen steget mindre end ledigheden blandt yngre aldersgrupper, og dermed er ældres merledighed fortsat lav.

Fald afspejler markante forskelle i ledighed blandt ældre årgange

Ændringerne i 55-59-åriges arbejdsmarkedstilknæytning de seneste år skyldes primært markante forskelle i ledighed og beskæftigelse mellem årgange født efter

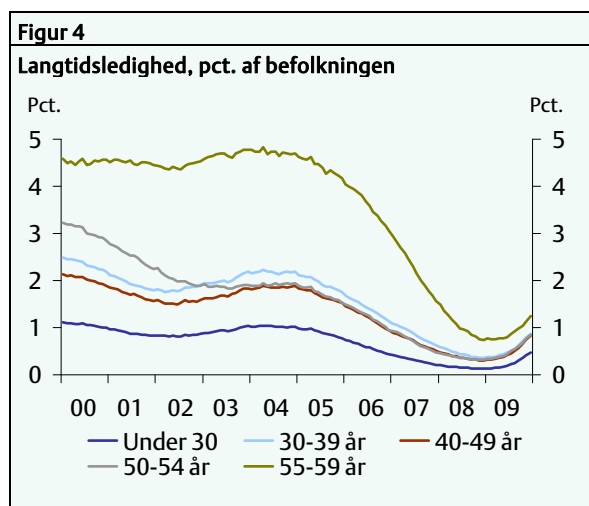
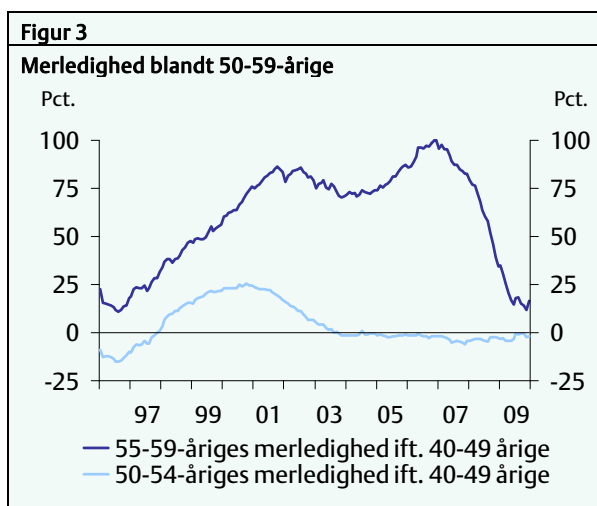
1949, som kommer ind i aldersgruppen fra 2004 til 2009 (personer født i perioden 1949-1954), og årgange født før 1949, der forlader aldersgruppen i samme periode.

Årgangene født før 1949 har haft væsentligt højere ledighed og lavere beskæftigelse som 50-59-årige end årgangene født i 1949 og derefter, *jf. figur 5 og 6*. Efterhånden som årgangene født før 1949 har forladt arbejdsmarkedet, er ledigheden faldet. Først blandt 50-54-årige. Senere hen for 55-59-årige. Beskæftigelsen for de to aldersgrupper er steget tilsvarende. Eftersom ledighed og beskæftigelse blandt 55-59-årige, der er født efter 1949 (1949-1954), er mere lig niveauerne blandt yngre årgange, er forskellene mellem aldersgruppernes arbejdsmarkedstilknæytning gradvist blevet mindre siden 2007.

De markante forskelle mellem årgangenes arbejdsmarkedstilknæytning, er bemærkelsesværdige:

For det første ser det ud til, at 50-59-åriges arbejdsmarkedstilknæytning er påvirket af fødselstidspunktet i forhold til 1949. Et enkelt år har således stor betydning for ældre personers sandsynlighed for ledighed og beskæftigelse.

For det andet har de markante forskelle mellem årgangene født før hhv. efter 1949 ikke eksisteret altid. De opstår henover en 10-årig periode. I 1998 er forskellene mellem årgangenes ledighed begrænset, *jf. figur 5*.

Anm.: Stigningen i 50-54-åriges merledighed i perioden 1996 til 2001 (figur 3) afspejler både den forlængede dagpenget og udfasningen af overgangsydelsen. Tilsvarende gælder for de 55-59-årige i perioden 1996 til 2006. Langtidsledigheden opgjort som registrerede ledige og aktiverede i måneden, der har været ledige i mere end 80 pct. af tiden de seneste 12 måneder. Ledighed er opgjort som perioder med dagpenge, feriedagpenge og aktivering. Opgørelsen er foretaget i fuldtidspersoner som andel af befolkningen.

Kilde: RAM, Bestandsstatistikken og egne beregninger.

Ældre årgange har en lidt højere ledighed end yngre årgange. Men forskellene øges markant i de efterfølgende år.

Udviklingen kan illustreres ved at betragte to årgange - årgang 1947 og 1949. I januar 1998 har årgang 1947 (på det tidspunkt 50-51 år) 14 pct. højere ledighed end årgang 1949 (på det tidspunkt 48-49 år). I januar 2007 er ledighedsforskellen på de to årgange over 100 pct. på trods af blot 2 års aldersforskel.

Konjunktur og tilbagetrækning uden væsentlig betydning for fald i seniorers merledighed

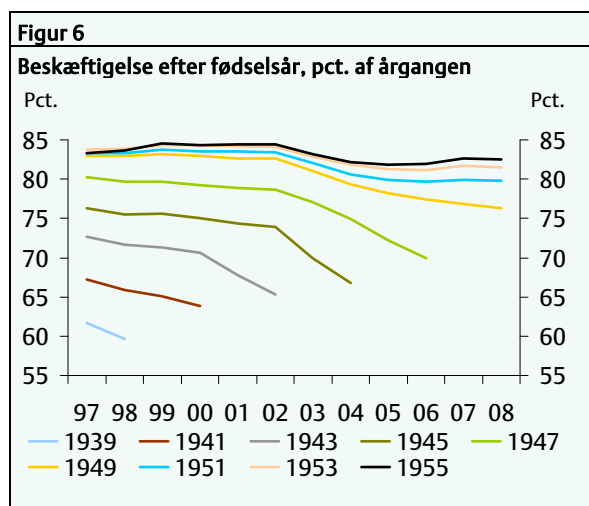
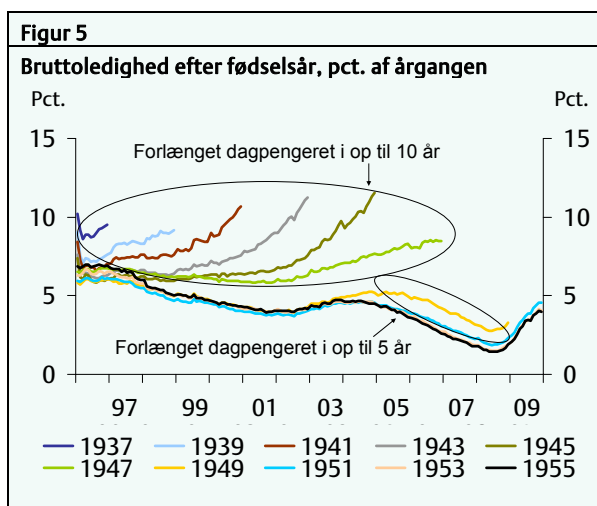
Intet tyder på, at konjunktur spiller en væsentlig rolle i forhold til reduktionen af 55-59-åriges merledighed. Øget efterspørgsel efter arbejdskraft i perioden 2004 til 2008 har ikke haft større betydning for ældre end for yngre aldersgrupper.

Der kan således ikke identificeres et særligt ledighedsfald blandt de årgange, der har tilhørt aldersgruppen 55-59-årige under den seneste højkonjunktur, *jf. figur 5*. Personer født før 1949 har nærmest haft uafbrudt stigende ledighed siden 1996 uafhængigt af konjunkturudviklingen. Personer født efter 1949 har oplevet omtrent samme ledighedsudvikling som yngre årgange. Det viser, at ændringerne i ledighed og beskæftigelse ikke skyldes en særlig positiv konjunkturpåvirkning af gruppen af 55-59-årige de seneste 5 år.

Ændringerne i ledighed kan heller ikke tilskrives, at en større andel af de 55-59-årige står uden for arbejds-

styrken i dag sammenlignet med tidligere. Tværtimod. Beskæftigelses- og erhvervsfrekvensen for 55-59-årige har været stigende de seneste 12 år og er tiltaget mere end for yngre aldersgrupper, *jf. figur 2 og 11*.

Høj ledighed blandt årgange født før 1949 skyldes den forlængede dagpengereget

Anm.: Bruttodagpengeledighedsprocenten i figur 5 er opgjort som fuldtidsbestanden af ledige og aktiverede dagpengemodtagere som andel af årgangen frem til det 60. år. Bruttoledigheden for 1995 kan ikke opgøres p.g.a. oplysninger om aktivering. Faldet i bruttoledigheden blandt årgange født før 1946 fra 1995-1996 skyldes overgangsydelsen. Figur 6 viser antal beskæftigede personer efter fødselsår som andel af årgangen.

Kilde: Danmarks Statistik, CRAM, RAM, Bestandsstatistikken, AMFORA og egne beregninger.

Boks 1

Den forlængede dagpengeret

Den forlængede dagpengeret bliver indført som led i en større omlægning af dagpengesystemet i 1993. Omlægningen indebærer bl.a. at:

- Ledige kan modtage dagpenge i sammenlagt 7 år (med mulighed for 2 års orlov undervejs).
- Ledige over 50 år, der i øvrigt opfylder efterlønsbetingelserne, kan bevare retten til dagpenge frem til efterlønsalderen, uanset om den almindelige dagpengeret ophører forinden (den forlængede dagpengeret).

Før omlægningen af dagpengesystemet var der ingen tidsbegrænsning for adgangen til dagpenge. Adgangen var alene begrænset af et krav om 26 ugers beskæftigelse inden for de seneste 3 år. Støttet beskæftigelse og anden aktivering blev medregnet som perioder med beskæftigelse. I praksis betød det, at personer, der løbende blev aktiveret, kunne modtage dagpenge i en "uendelig periode". Med indførelsen af en 7-årig dagpengeperiode bliver beskæftigelseskravet strammet således, at en ny dagpengeperiode alene kan genoptjenes ved ordinær beskæftigelse. Den forlængede dagpengeret indføres således for at bevare 50-59-åriges ret til dagpenge som før den generelle tidsbegrænsning på 7 år. Den forlængede dagpengeret begrænses senere af to omgange. I forbindelse med arbejdsmarkedsreformen i 1998 (hvor den almindelige dagpengeperiode afkortes fra 5 til 4 år) hæves aldersgrænsen fra 50 til 55 år pr. 1. januar 1999. Med Velfærdsaftalen i 2006 ophæves ordningen for personer, der fyldte 55 år efter 1. januar 2007. Dermed afvikles ordningen frem mod 2011.

Personer født efter 1934 har haft forskellig adgang til ordningen:

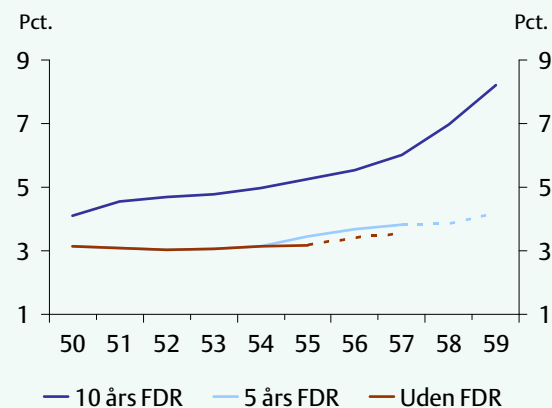
- Årgange født i perioden 1935 til 1948 har haft adgang til forlængede dagpenge i op til 10 år fra det fyldte 50. år. Disse årgange er således fyldt 50 år fra 1994 og fremefter. Eksempelvis indebærer det, at en person, der opbrugte den almindelige dagpengeret som 52-årig, kunne få forlænget dagpengeperioden frem til det 60. år.
- Årgange født i perioden 1949 til 1951 har haft adgang til forlængede dagpenge i op til 5 år fra det fyldte 55. år. Disse årgange er fyldt 55 år fra 2004 og fremefter. Eksempelvis indebærer det, at en person, der opbrugte den almindelige dagpengeret som 57-årig, kunne få forlænget dagpengeperioden frem til det 60. år.
- Årgange født efter 1951 har ikke adgang til forlængede dagpenge.

En nærliggende forklaring på de markante forskelle i ledighed blandt årgangene er afviklingen af den forlængede dagpengeret. Dels på grund af ledighedsfaldet blandt 55-59-årige fra 2007 og fremefter, hvor ordningen afvikles for denne aldersgruppe. Dels fordi 50-54-årige oplever et tilsvarende ledighedsfald i perioden

1999-2004 efter afskaffelsen af den forlængede dagpengeret for netop denne aldersgruppe – en periode, hvor øvrige aldersgrupper oplever stigende ledighed (perioden 2002-2004), *jf. figur 1 og 4*. Faldet i ledigheden blandt 50-54-årige bidrager til det senere fald i

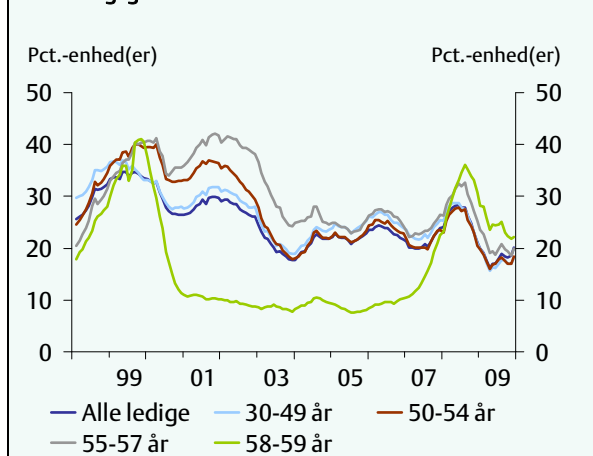
Figur 7

Den forlængede dagpengerets effekt på ledigheden, personer i alderen 50-59 år. 1998-2009

Figur 8

Aktiveringsgrader efter alder

Anm.: Opgørelsen af den isolerede alders effekt er beskrevet i boks 2. Den aldersspecifikke effekt på ledighed af adgang til forlængede dagpenge i 5 år er forbundet med usikkerhed f.s.v.a. personer i alderen 58-59 år. Effekten er alene beregnet på 1-2 årgange som følge af den ikke-afsluttede udfasning af ordningen (årgang 1949 og 1950). Effekten kan ændre sig efterhånden som årgang 1950-1951 fylder 59 år i 2010 og 2011. Tilsvarende gælder det, at den aldersspecifikke effekt på ledighed er usikker for personer uden adgang til forlængede dagpenge efter det fyldte 55. år. Aktiveringsgraden er opgjort som aktiverede fuldtidspersoner som andel af den samlede bruttoledighed i perioden.

Kilde: RAM, bestandsstatistikken og egne beregninger

merledigheden blandt 55-59-årige fra 2007 og frem.

Den forlængede dagpengeret ser ud til at have påvirket ledigheden på to måder.

For det første har den forlængede dagpengeret reduceret effekten af konjunkturopgang på ledighed, men øget effekten ved konjunkturedgang, *jf. figur 5*. Ledigheden blandt de berørte årgange (årgange født før 1949) steg uafbrudt i perioden 1996 til 2007 på trods af to mellemliggende perioder med højkonjunktur fra 1995-2002 og fra 2004-2008. For de årgange, der ikke var omfattet af ordningen, fulgte ledigheden derimod den generelle ledighedsudvikling i samme periode, *jf. figur 5*.

For det andet har den forlængede dagpengeret forstærket alderseffekten på ledighed. Der er en tendens til, at ledigheden øges med alderen, når man betragter personer over 50 år. Det kan afspejle, at arbejdsgivere er mindre tilbøjelige til at ansætte personer tæt på efterlønsalderen, hvis de er usikre på, om arbejdstagerne snart vil forlade arbejdsmarkedet. Samtidig vil lediges tilbøjelighed til at søge nyt arbejde sandsynligvis aftage frem mod tilbagetrækningsalderen.

Men den isolerede effekt af alder på ledighed er signi-

fikant stærkere blandt årgange omfattet af ordningen end blandt ikke-omfattede årgange, *jf. figur 7*. Effekten er estimeret ved en regression, der renser for effekten af alder og det generelle ledighedsniveau på ledigheden for grupper af alders- og fødselsårgange, *jf. boks 2*.

Alders effekten er særlig markant blandt årgange, der er omfattet fra det 50. år. Den stærkere alders effekt afspejler formentlig en stigmatiseringseffekt som følge af, at længere arbejdsløshed i starten af 50'erne giver sig udslag i større ledighed sidst i 50'erne.

Det ser ud som om, at den forlængede dagpengeret ikke har påvirket årgange mærkbart, der var berettiget til forlængede dagpenge fra det 55. år (årgang 1949 til 1951). Det kan hænge sammen med, at disse årgange først opnåede retten i årene 2004 til 2006, hvor den seneste højkonjunktur tog fart. Dermed oplevede en del af målgruppen stærkt stigende efterspørgsel efter arbejdskraft, inden de erhvervede retten til forlængede dagpenge.

Derudover er der ikke tilstrækkeligt data til at belyse alders effekten med sikkerhed for personer med hhv. uden adgang til forlængede dagpenge fra det 55. år forbundet med usikkerhed. I 2009 er de ældste årgange med ret til forlængede dagpenge fra det 55. år fyldt 57 år. Derfor er der ikke belæg for at identificere alders-

Boks 2

Isoleret alders effekt på ledighed

Den isolerede alders effekt viser den konjunkturuafhængige virkning af stigende alder på ledigheden for personer i alderen 50-59 år.

Den aldersspecifikke isolerede effekt på ledigheden af den forlængede dagpengeret er estimeret ved anvendelse af en regression, der renser for effekten af alder og det generelle ledighedsniveau på ledigheden for grupper af alders- og fødselsårgange (kohorter) over perioden fra 1998 til 2009.

Den anvendte regression har følgende specifikation:

$$l_{a,k,t} = l_t + \sum_{i=36}^{59} 1(a_{k,t} = i)\beta_i + \sum_{j=50}^{59} 1(a_{k,t} = j, dp_{a,k,t})f_j^{-2004} + \sum_{m=56}^{59} 1(a_{k,t} = m, dp_{a,k,t})f_k^{2004+} + \varepsilon_{a,k,t}$$

Ledigheden i år t for kohorte k med alder a er givet ved $l_{a,k,t}$. Effekten af den forlængede dagpengeret er renset for effekten af den generelle ledighed i år t , l_t og den aldersspecifikke ledighed ved at inkludere dummy variable for hver alder dvs. indikatorvariablene $1(a_{k,t}=i)$, der har værdien 1 hvis alders-/kohortegruppe (a,k) har alder i år t . τ_k er en $N(0, \sigma_\tau^2)$ fordelt kohortespecifik *random effect*. Estimationen tager ydermere højde for autokorrelation i fejleddet: $\varepsilon_{a,k,t} = \rho\varepsilon_{a,k,t-1} + e_{a,k,t}$ hvor $e_{a,k,t} \sim n.i.d(0, \sigma^2)$.

Den aldersspecifikke effekt på ledigheden af den forlængede dagpengeret for 50-59-årige (fra 1994 til 2004) og for de 55-59-årige (2004 til 2011) måles med dummy variablene $1(a_{k,t}=j, dp_{a,k,t})$ og $1(a_{k,t}=m, dp_{a,k,t})$, der angiver om en alders-/kohortegruppe har ret til forlængede dagpenge i år t . Den aldersspecifikke effekt af den forlængede dagpengeperiode for 50-59-årige måles med parametrene f_j^{-2004} ($j=50, \dots, 59$) og med f_k^{2004+} ($k=55, \dots, 59$) for fødselsårgang 1949-51, der var omfattet udfasningsperioden fra 2004, og derfor kun havde forlænget dagpengeret som 55-59-årige.

specifikke effekter af ordningen før den er fuldt udfaset i 2011.

Endelig kan den begrænsede effekt af den forlængede dagpengeret fra det 55. år hænge sammen med det øgede aktiveringsomfang af 55-59-årige fra 2007 og fremefter. I forbindelse med Velfærdsaftalen blev særreglen om fritagelse fra aktivering af 58-59-årige ophævet pr. 1. jan. 2007. Efterfølgende er aktiveringsomfanget for denne aldersgruppe øget til niveauet for yngre aldersgrupper, *jf. figur 8*.

Mindre forskel på yngre og ældre lediges sandsynlighed for at finde beskæftigelse i dag

Yngre og ældre lediges sandsynlighed for at finde beskæftigelse er blevet mere ensartet med den gradvise afskaffelse af den forlængede dagpengeret.

Forskellen mellem 50-54-åriges hhv. 30-49-åriges sandsynlighed for at finde beskæftigelse er gradvist blevet mindre i perioden 1999 til 2004 i takt med udfasingen af den forlængede dagpengeret for 50-54-årige, *jf. figur 9*. Tilsvarende er forskellen mellem 55-59-åriges hhv. 30-49-åriges overgangssandsynlighed aftaget efter afviklingen af den forlængede dagpengeret for 55-59-årige i 2007. På trods af konjunkturtilbageslaget siden 2008 er forskellene fortsat aftaget i perioden 2008-2009.

Udviklingen i årgangenes overgangssandsynligheder afspejler, i lighed med ledighedsniveauet, en effekt af retten til forlængede dagpenge. Årgange født før 1949, der havde ret til forlængede dagpenge fra det 50. år i perioden 1994 til 2004, har haft stærkere aftagende

overgangssandsynligheder under konjunkturedgangen fra 2001 til 2004 sammenlignet med årgange uden ret til forlængede dagpenge før 2004. Tilsvarende har overgangssandsynlighederne været mindre påvirkelige af konjunkturfremgangen efter 2004 blandt årgange med ret til forlængede dagpenge, *jf. figur 10*.

Det betyder, at forskellen mellem 55-59-årige hhv. 30-49-åriges overgangssandsynligheder er blevet mindre i takt med, at årgangene, der har haft ret til forlængede dagpenge, har forladt arbejdsstyrken.

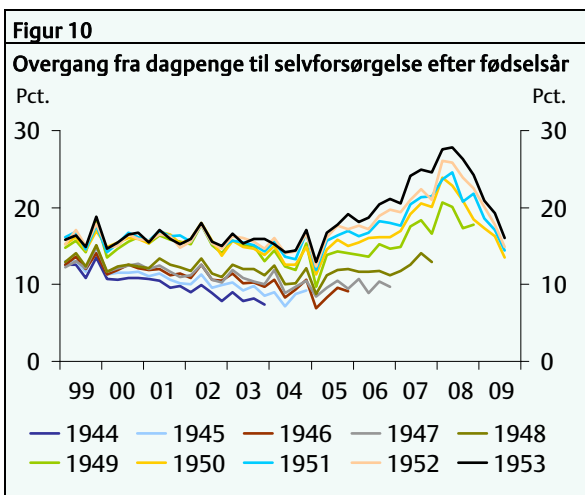
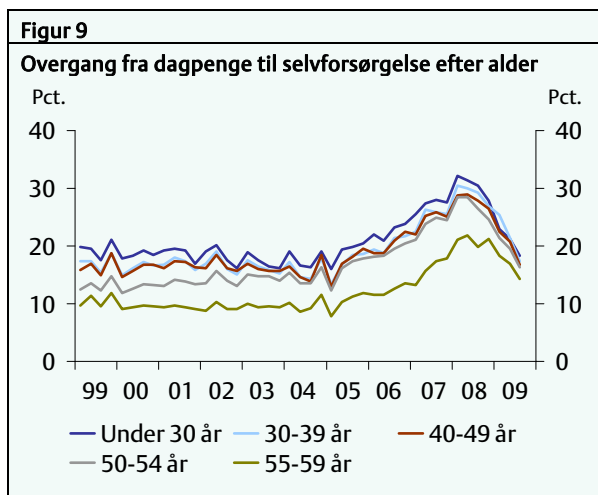
Kortere dagpengeperiode for seniorer har sænket ledigheden

Afviklingen af den forlængede dagpengeret har, sammen med afkortninger af den almindelige dagpengeperiode i 1990'erne, reelt betydet, at den samlede dagpengeperiode for personer over 50 år er blevet afkortet fra 17 år (eksklusiv år med orlov) til 4 år.

Meget tyder på, at afskaffelsen af ordningen har bidraget til markante fald i merledigheden for 50-54-årige fra 2001 til 2003 og for 55-59-årige siden begyndelsen af 2007.

Virkingen af regelændringen er bemærkelsesværdig, fordi ældre almindeligvis anses for at være blandt de mest udsatte grupper i forhold til ledighed og udstødelse fra arbejdsmarkedet.

En forkortet dagpengeperiode kunne indebære en risiko for, at flere ville miste retten til dagpenge og forlade arbejdsstyrken. Men intet peger i den retning. Afviklingen af den forlængede dagpengeret ser således ud til

Anm.: Overgangssandsynligheden er opgjort som andelen af dagpengeberørte, der er selvforsørgende den efterfølgende måned.

Kilde: DREAM og egne beregninger.

primært at have medført en reel reduktion af ledigheden og en stigning i beskæftigelsen.

For det første har det ekstraordinære ledighedsfald blandt 55-59-årige siden 2007 været ledsaget af en kraftigere stigning i ældres beskæftigelsesfrekvens sammenlignet med 30-49-årige.

Hvis en afkortning af ældres dagpengeperiode medførte, at flere forlod arbejdsstyrken, skulle erhvervsdeltagelsen i aldersgruppen falde. Men det er ikke tilfældet.

Mens erhvervsfrekvensen blandt personer under 50 år har været næsten uændret over de seneste 10 år, er erhvervsdeltagelsen blandt personer i alderen 50-59 steget, jf. figur 11. Stigningen frem til 2006 skyldes imidlertid hovedsagligt udfasningen af overgangsydelsen. Overgangsydelsen blev indført i 1992 som en forsøgsvis førtidig efterlønsordning for langtidsledige personer over 55 år og senere udvidet til at omfatte personer over 50 år i 1994. Tilgangen til ordningen blev lukket i 1996, der dermed var fuldt udfaset i 2006. I takt med udfasningen af ordningen er erhvervsfrekvensen først steget for 50-54-årige og senere for 55-59-årige.

For det andet er det ganske få personer over 55 år, der opbruger retten til dagpenge efter afskaffelsen af den forlængede dagpengeret. Det afspejler sig bl.a. i den beskedne brug af de såkaldte seniorjob. I forbindelse med Velfærdsaftalen blev der afsat ca. 125 mio.kr. over 4 år til såkaldte seniorjob, svarende til ca. 1.500 stillinger. Ordningen indebærer, at personer, der opbruger

retten til dagpenge, og som efter de tidligere regler ville være berettiget til forlængede dagpenge, får ret til tilbud om job til overenskomstmæssig løn ved udløbet af dagpengeperioden. Ordningen skal sikre, at ældre ledige ikke mister forsørgelsesgrundlaget som følge af afskaffelsen af den forlængede dagpengeret.

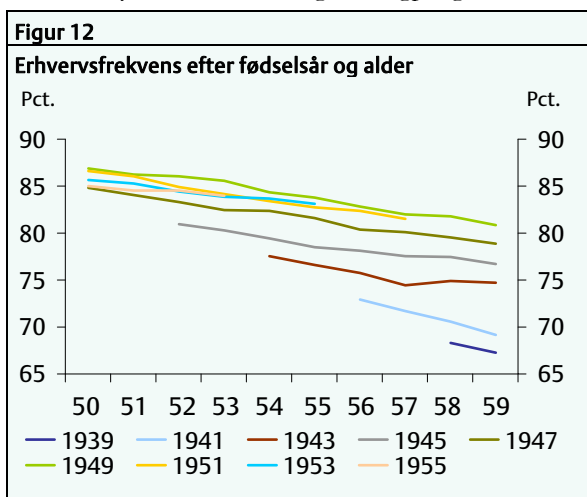
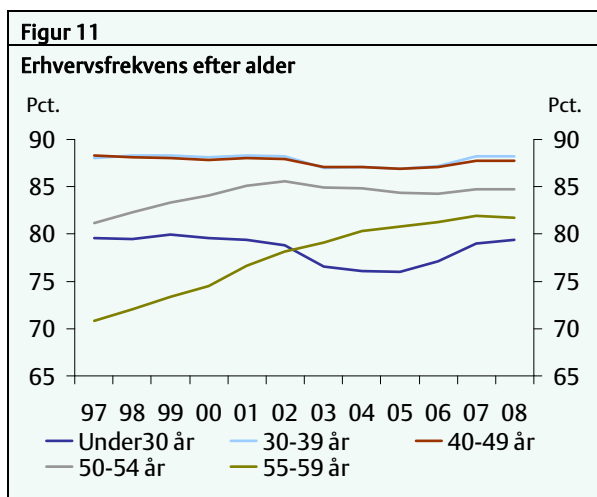
Fra januar 2009 til oktober 2009 blev der registreret ca. 50 personer i seniorjob på landsplan. Til sammenligning var ca. 32.000 personer i alderen 55-59 år berørt af ledighed eller aktivering i samme periode.

Afviklingen af den forlængede dagpengeret er ikke ensbetydende med, at alder vil være uden betydning for ledigheden fremover. På tværs af de nordiske lande er der en tendens til, at ledigheden stiger frem mod tilbagetrækningsalderen. Det skyldes bl.a., at arbejdsgivere er mindre tilbøjelige til at ansætte personer, der nærmer sig tidspunktet for mulig tilbagetrækning.

Afskaffelsen af den forlængede dagpengeret vil næppe ændre dette grundvilkår. Men afskaffelsen af ordningen har haft en positiv virkning på ældre lediges tilskyndelse til at søge arbejde.

Sammenfattende viser analysen, at afskaffelsen af den forlængede dagpengeret har medvirket til at reducere merledigheden blandt 50-59-årige, og at den tidligere merledighed i højere grad har været regelbetinget end aldersbetinget.

Set i det lys har den forlængede dagpengeret været en

Anm.: Erhvervsfrekvensen opgør andelen af befolkningen i den arbejdsdygtige alder, der indgår i arbejdsstyrken. Stigningen i 50-54-åriges erhvervsfrekvens i perioden 1996 til 2001 skyldes udfasningen af den forlængede dagpengeret. Tilsvarende gælder for 55-59-årige frem til 2006.. Kvindernes indmarch på arbejdsmarkedet blev tilendebragt i starten af 1990'erne og spiller formentlig ingen rolle her.

Kilde: Jobindsats.dk og Danmarks Statistik.

ganske kostbar ordning. Det skønnes, at ordningen isoleret set har medført merledighed i størrelsesordenen 6.-8.000 fuldtidspersoner om året i perioden 2000 til 2006, svarende til en merudgift til dagpenge i størrelsesordenen 1,0-1,4 mia. kr. årligt i faste priser. Dertil kommer merudgifter til aktivering og skatteprovenutabet som følge af mindre beskæftigelse i perioden. Samlet set skønnes ordningen at have medført et offentligt provenutab i størrelsesordenen 1,6-2,2 mia. kr. årligt.

Bilagstabel 1**Estimation af isoleret alders effekt på ledighed**

	Koefficient	Standard fejl	Signifikans
Konstant	0,0212	0,0033	0,000
Gennemsnitlig ledighed	0,7623	0,0245	0,000
Alder			
37 år	-0,0003	0,0028	0,910
38 år	-0,0260	0,0030	0,388
39 år	-0,0058	0,0030	0,056
40 år	-0,0079	0,0030	0,009
41 år	-0,0101	0,0030	0,001
42 år	-0,0121	0,0029	0,000
43 år	-0,0324	0,0029	0,000
44 år	-0,0148	0,0029	0,000
45 år	-0,0162	0,0029	0,000
46 år	-0,0170	0,0029	0,000
47 år	-0,0175	0,0029	0,000
48 år	-0,0180	0,0029	0,000
49 år	-0,0182	0,0029	0,000
50 år	-0,0186	0,0030	0,000
51 år	-0,0193	0,0030	0,000
52 år	-0,0198	0,0030	0,000
53 år	-0,0196	0,0031	0,000
54 år	-0,0188	0,0031	0,000
55 år	-0,0183	0,0033	0,000
56 år	-0,0163	0,0034	0,000
57 år	-0,0147	0,0036	0,000
58 år	-0,1044	0,0038	0,000
59 år	-0,0113	0,0040	0,005
Forlænget dagpenget			
Fra det 50.-59. år (op til 10 år), alle	0,0093	0,0030	0,002
Fra det 50.-59. år (op til 10 år), 51 år	0,0055	0,0030	0,066
Fra det 50.-59. år (op til 10 år), 52 år	0,0072	0,0032	0,026
Fra det 50.-59. år (op til 10 år), 53 år	0,0079	0,0033	0,015
Fra det 50.-59. år (op til 10 år), 54 år	0,0091	0,0033	0,006
Fra det 50.-59. år (op til 10 år), 55 år	0,0114	0,0034	0,001
Fra det 50.-59. år (op til 10 år), 56 år	0,0121	0,0035	0,001
Fra det 50.-59. år (op til 10 år), 57 år	0,0155	0,0036	0,000
Fra det 50.-59. år (op til 10 år), 58 år	0,0245	0,0038	0,000
Fra det 50.-59. år (op til 10 år), 59 år	0,0340	0,0040	0,000
Fra det 55.-59. år (op til 5 år), alle	0,0030	0,0018	0,126
Autokorrelation			
Rho	0,3980		
Sigma E	0,0014		
Sigma U	0,0023		